

*Дорогі колеги – працівники школи і ветерани
освітянської ниви!*

Коли на змочену осінніми дощами землю, починає тихо падати жовтий лист, приходять до нас свято – День працівників освіти. Так склалось символічно, що наше свято ми відзначаємо саме восени. Як гарна, погожа осінь обдаровує нас своїми багатствами, так і ви, учителі, даєте дітям неоціненні скарби людських якостей, які є такими важливими у житті.

Шановні сивочолі ветерани освітянської ниви! Ми низько вклоняємося вам за неоціненний внесок у розвиток нашої школи, за ваш учительський подвиг, що назавжди залишиться у серцях учителів, які продовжують втілювати у життя ваші надбання, досвід, нереалізовані задуми по вихованню дітей. Сімдесят шість працівників сьогодні спільними зусиллями примножують традиції нашої школи. І про яку б сферу діяльності не йшла мова: адміністративну, навчально-виховну, обслуговування приміщень, організацію харчування та медичного обслуговування – всюди є яскраві приклади самовідданої праці наших колег, які роблять спільну справу – виховання дітей, майбутнього нашого міста, нашої держави.

Дорогі колеги! Сьогодні Ваше свято. Свято скромних, але достойних людей, свято добра, мудрості та любові. Низький уклін вам за вашу натхненну і самовіддану працю. За вашу непохитну віру у кожного учня, у кожного з нас.

За ваше розуміння, підтримку і за частку душі, подаровану дітям. За наше минуле, теперішнє і майбутнє.

1
Здоровствуй,
школа!

Учителю! Ти йдеш по цій землі
І слід стає твій крок за кроком
Яскравим вогником у сутінках п'ятни,
А все життя для тебе є уроком.

Ти бачиш те, що іншим не під силу,
І відповідь даєш на всі «чому?»
Ти не даремно тут, бо серце має крила,
Воно для всіх – віддять його кому?

Маленьким дітям, синьооким і чубатим,
Що ловлять погляд, кожен рух всяк час -
Це щастя вчителя – його багато,
І слід яскравий – вогник не погас.

1 сентября
Здравствуй,
школа!